

Szabadtéri szerződés

Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás 1968

Mit hoztak a szomszédból?

Tegnap, szerdán a fesztivál igazgatóságán aláírták a szabadtéri játékok és az Expressz Ifjúsági és Utazási Iroda 1969-re szóló szerződését. A megállapodás értelmében — melyet dr. Tari János, a játékok igazgatója és Kovács András, az Expressz belföldi osztályának vezetője látott el kézjeggyel — 1969. július 26-án az ország minden részéről összesereglett fiatalok töltik majd meg a játékok nézőterét *Kodály Hery János* című daljátékának előadásán. Az „önálló telt-ház” mellett még más szabadtéri előadásokra is szervez majd ifjú nézőket az Expressz.

Szeged jugoszláv testvérvárosából. Szabadkáról, de Jugoszlávia más városaiból, tájairól is szép számmal érkeztek vendég kiállítók a Szegedi Ipari Vásár és Kiállításra — többen mint az elmúlt nyáron. Idén 19 vállalat jelentette be részvételét. A kiállítók már meg is érkeztek; a volt Jancsó kollégiumban rendezik áruikat, készülnek a közönséggel, a magyar kereskedelmi szakemberekkel való találkozásra.

Mit hoztak a szomszédból? Különösen sok élelmiszeripari terméket. Idén is felvonul-

tatja húskonzervjeit — mintegy 40 féle árut — a szabadkai „November 29.” Hús és Konzervipari Vállalat. Újdonság a vákuum-csomagolású felvágott és kolbász (az utóbbit nem béibe töltik, ezért „sztriptiz-virslinek” is becézik). Az izléses műanyag-tasakban légmentesen elzárt készítmények előnye, hogy frissek maradnak, nem száradnak ki; természetesen igen higiénikus is ez a korszerű csomagolási technika. Mint Jancsó Károly, a cég reklámfőnöke tájékoztatott, három kontinens 14 országá-

ba szállítanak különféle konzerveket, s igyekeznek gyümölcsöző kapcsolatot kiépíteni Szegeden keresztül hazánkkal is. Remélik, hogy idén, mivel a vásár sava-borsa mégis csak az üzlet, „beérik” első üzletkötésük is a szegedi vásáron. Így nyilatkoztak, ugyanezt szeretnék egyébként a többi vállalat képviselői is.

A „Pionir” Csokoládé- és Cukorkagyar reklámfőnöke, Búza Ernő elmondta, hogy több mint 20 fajta édesipari termékkel mutatkoznak be. Több újdonság között is figyelemre méltó a mogyorós karamella, de a hagyományos — közkedvelt rizsescsokoládé is elhozták.

Mint nevéből kitűnik, szintén szabadkai a Subotičanka Vállalat; alkoholos és alkoholmentes italokat, s konzerveket is gyárt. Tosa Segedincev, az eladási osztály főnöke az érdekességek-ínyencségek közt elsőként a rum-puncsot említi. Kiállítják a Szabadka —Horgos környéki gyümölcsvidék híres szilva- és barackpálinkáit is, valamint számos gyümölcslevet. Ugyancsak italokat hozott a Horgosi Állami Mezőgazdasági Birtok, a pálinkák, desszert-borok és más szeszféle-ségek mellett a legújabb speciális fekete borkészítményt: a „Csikóvért” is bemutatják a vásáron.

Más iparágak képviselőivel folytathatnánk a sort: a SOLID Cipő és Műanyaggyár, a PANONIA Szőrme-, Bőr- és Konfekcióüzem, a Partizan Kerékpár- és Motorkerékpárgyár, az ISTRA Kötöttáru-gyár termékeit bizonyára nagy érdeklődéssel tekintik majd meg a látogatók. Idén egyébként szoba- és irodabútorok, lakberendezési cikkek is érkeztek hozzánk „látogatóba”.

A vásár időszakában, július 22-én rendezik meg a „jugoszláv nap”-ot. A jugoszláv kiállítók ez alkalommal sajtótájékoztatót tartanak, s a subotičai élelmiszeripari üzemek megrendezik a termékeikből készíthető ételek kóstolóját is. A Kamarszínház előadótérében jugoszláv idegenforgalmi filmeket, s ipari reklámfilmeket is vetítenek majd ezen a napon.

ÖREGEK

E sténként ott ülnek a Kárász utcából nyíló korzón, a Széchenyi tér patánjai alatt a nyugdíjasok, akik jobb híján figyelik a forgalmas korzót; sietős és sétáló embereket, fiatalokat... Érdekesek az öregek. Ha néha teül beszélgetni közéjük az ember, igen gyorsan egy-egy történelmi kép bontakozik ki a beszélgetésből, vagy egy különleges életpálya, s egyre kevesebb az az eset, amikor Doberdóról esik szó. Gyakoribb a mai élet kisebb-nagyobb ága-boga, mi tetszik nekik és mi nem, mivel foglalkoznak szívesen, ha még munkaképesek lennének.

Ilyenkor önkéntelenül is jelentkezik a kérdés: vajon szép-e az öregség, vagy valami néhezen elviselhető vonása az életnek. Ahány embert megkérünk, szinte annyiféleképpen válaszol. Nem lehet sémnákba foglalni és azt mondani, hogy szép, vagy nem szép. Annak, aki felnevelt öt gyereket és valamennyit derék, becsületes emberré formálta, annak szép, mert élete nagy munkáját voltaképpen ezekben a gyerekekben és az unokaikban látja. Nem nyilatkozik ilyen elégedetten az az ember, akinek valahol még élete delén elromlott a sorsa és a hátralevő éveket kínkeservesen küzdötte el a nyugdíjig. Aki azt hitte, hogy valamilyen megváltást hoz majd ez a kor... csalódott. Azok az életerhek és gondok, mint nyugodtan ma is rajta maradtak. S bizony, az ilyen ember az élet-ről nem sok szepet tud mondani, tehát a nyugdíjas kor-ról sem.

Az azonban rendkívül figyelme méltó, hogy a napi életben olyan tájékozottak, mint a fiatalok. Minden el-lenkező híreszteléssel szemben a megkérdeszettek nagyobb-bik része szívesen nézi a televíziót és van véleménye az ott látottakról és hallottakról. Esetenként igen találó vé-lemények ezek. A legtöbb a rádióhallgatást szereti, és kevesebb közöttük az újságolvasó. Ez úgy látszik, az ol-vasási készség zavaraival is összefügg.

Az öregek éppen úgy hozzánk tartoznak, a társada-lomhoz, mint a gyerekek. Nélkülük az élet szinte elkép-zelhetetlen lenne. Elég szomorú, hogy sok gyerek ezt nem így fogja fel, igyekszik megszabadulni az idős szülőktől, mert teherként érzik őket. Nem is könnyű ott a hely-zet, ahol mindketten, férj-feleség dolgoznak és az idős anya vagy apa felügyeletre szorul és nincs, aki ellássa napi szükségleteiben. De azok az esetek már nehezebben érthetőek, ahol ilyen körülmény nem forog fenn és a szülő mégis a szociális otthonban köt ki. Nem azért, mintha ez az intézmény nem lenne jobb és kényelmesebb, mint sok családi környezet, de inkább annak a hiányát mutatja, hogy nincs meg az elemi „rátartás” sem a gyerekekben: a szülő felnevelte, de ő már a szülő nem tudja vagy nem akarja öreg napjaira eltartani.

Az állam intézményesen gondoskodik a munkából ki-került idősokról, hiszen évi több mint 11 milliárd az az összeg, amelyet nyugdíjként évente folyósít és biztosítja megélhetésüket. Semmiképpen sem fogható fel úgy, hogy ez valamiféle kegyes gesztus. Nem, egyáltalán nem. Ez egy ledolgozott élet utáni természetes járandóság, amely mögött 35-40 esztendőnyi munka húzódik meg. A szo-cialista társadalmi berendezkedés humánumból ered, hogy méltányolja és elismeri azt, egy dolgozó élet után természetes, hogy nem kegyelemkenyéren fejezik be éle-tüket a munkából kikerültek. Ez közismert, mégis szük-séges hangsúlyozni, mert a nem szocialista államokban ez nem egészen így van. Ahhoz, hogy valaki nyugdíjhoz jusson, egész életén keresztül olyan magas összegű já-radékot kell fizetnie, amit nem is lehet összehasonlítani a mi minimális nyugdíj alapunkkal. A nyugdíjak össze-gét a dolgozó, alkotóképes generáció teremti, termeli meg — és ez is természetes.

E nnél azonban többre van szükség. Nagyobb figyel-met és tapintatot igényelnek az idősök tőlünk, s valamivel több időt arra, hogy beszéljünk ve-lük. Mert nem igaz az, hogy nincsen ideje a gyerekeknek arra, bármilyen elfoglalt is, hogy ne tudna szót váltani az idősökkel, a szülőikkel. Valamikor a szülő is elfoglalt volt, de volt ideje, hogy szót váltson a gyerekeivel. Talán erre kellene emlékezni. Sokkal kevesebb lenne a magát magányosnak érző idős ember.

FEKETE LAJOS

Július 27—28:

II. Szegedi Ifjúsági Napok

Tizennyolc megye 4 ezer 700 fiatalja ér-kezik július 27-én, szombaton Szegedre, a II. Szegedi Ifjúsági Napok rendezvényso-rozatára. Mint azt a tegnap, szerdán meg-tartott sajtótájékoztatótón Hevér Lászlótól, a KISZ Szeged Városi Bizottságának tit-kárától és Kovács Andrásról, az Expressz Ifjúsági és Diák Utazási Iroda belföldi osz-tálya vezetőjétől megtudtuk, 11 különvonat és 16 különautóbusz hozza a hatalmas ven-dégsereget.

Az ország minden tájáról érkező cso-portokat a szegedi KISZ-ések 100 fős ide-genvezető gárdája fogadja, s kíséri el a szombat délelőtti—délutáni városnéző sé-tákra. Az első közös rendezvényre 27-én, délután 5 órakor a Széchenyi téren kerül sor: itt, a városi tanács épülete előtt nyitja majd meg az ifjúsági napokat és a hagyó-mányos karneváli felvonulást Szabó János, a KISZ KB titkára. A felvonulás első 9 produkciójával az eddig megtartott 8 VIT-

et és a 28-án kezdődő szófiai világifjúsági találkozót fogja szimbolizálni.

Az ifjúsági napok első estéjén nézik majd meg a fiatalok a Szegedi Szabadtéri Játékok *Bánk bán*-előadását. Ugyanezen az estén az újszegedi Vigadóban *karneváli bál* lesz.

Vasárnap, július 28-án délelőtt ismét városnézésre indulnak a fiatal turisták, majd délelőtt 10, délután 2 és 5 órai kez-dettel „VIT-koktél, 68” címmel vidám if-júsági esztrádműsor várja őket az újsze-gedi szabadtéri színpadon. A program-mal többek között fellép a *Liversing*-együt-es, Gabrielle de Sousa kongói, néger éne-kes és még jónéhányan a népszerű magyar táncdalénekesek közül.

A közel 5 ezres vendégsereg vasárnap a délutáni óráktól utazik el Szegedről. A borsodi vendégek — mintegy 350 fiatal — azonban csak hétfőn kelnek útra: ők egy nappal meghosszabbítják itt-tartózkodásu-kat.

Esték a téren

Készül a premier

Premier előtt Hetvenkét órával a téren minden válto-zatlan. A tornyokra meredő, agaskodó hatalmas díszletta-lak a hétfői hirtelen záportól amolyan nyáresti langyfü-rdőt vettek — od se neki. *Vastagh Atilla*, a játékok szcenikusa nyugodtan szem-lélte: „Az esőtől nem félttem, olyan eljárással készültek, hogy víz nem tehet kárt ben-rük — de az a rusnya szél, az lehetne kissé elnézőbb.”

Kedden este, szerda este förtelen lendülettel, nagy elánnal folytak a *Bánk bán* próbái: statiszták, kórusok, táncosok talpig jelmezben, szólisták egyelőre civilben jártak-keltek a többszintes deszkákon.

Melinda és Ottó nagyjele-ne. Az asszony tanácstalan, kezét tördéli, a férfi mohó, követel. Még elnézné az em-ber Ádám és Éva kései le-származottainak egyenlőtlen küzdelmét, hogy a sántától belénkíjzott erkölcsstelen iz-galom mily fondorlaltal, be-szédadta furfanggal, mézes-mázos leleménnyel igyekszik sarcot szedni a nemes hű-ség, az erkölcs gyengeségén. De nincs idő. A duett lejárt, a zongorista tovább lapoz a kottában. A szövegekönv szig-oros *Moldován* Stefánia és *Palcsó* Sándor a színpad jobbsarkán ki. A reflektor vált, pontban szemközt éle-sen világít.

Szegedi Zoltán felvétele

Főpróba. Jelenet a *Bánk bán*-ból, a játékok idei nyitódarabjából

tor, megvakul tőle az em-ber...

Színétár intézkedik: — Próbászünetben megbe-széljük.

Csárdásjelenet — hétfő délutánról. Pattogó ritmus, a színpad jobboldali bejáratán kackiás tartású fiatal párok lépésben nyargalnak, rugó-znak be középre. A király-nőt köszönteni. Majd elso-dorjáz Gertrudot: *Komlóssy* Erzsébet futva menekül a trón felé. „Nem jó, állj, vissza” — süvölt a mikrofon-hang valahonnan távolról.

Hivalkodó, büszke, súlyos, magabiztos ez a csárdás — tele izzással, tele verbunkos

tarajkodással, sodrással, len-dülettel. Minden apró kité-rés, óvatos kanyar kizökkent a muzsika üteméből. A kore-ográfus Barkóczy mester pi-piskedik a nézőtérben:

— Minek az a sok mikro-fon, felbotlanak a fiam.

Valahonnan a válasz:

— Kell az énekeseknek.

— Minek ide énekes? — méltatlankodik tovább a koreográfus.

— De hát, ez mégis csak opera.

— Ja, az más — legyint mosolygós belenyugvással a koreográfus, s visszarendeli a balettkart, megegyeszer, előlről.

N. L.

PIAC A MÉK-et dicsérik

A MÉK árufelhozatala bi piacokon valóban ta-mindig meghatározza az árakat. Tegnap a Marx té-ren és a Szent István té-ren a szép és más eladók áraihoz viszonyítva olcsó-burgonyát vásárlók közül többen emlegették elisme-réssel a MÉK megyei ve-zetőjének nemrég elhang-zott nyilatkozatát. Az utób-

Elkészült a grundfilm

Kész a grundcsaták filmje. Az újságíró-klubban szerdán találkoztak a sajtó munka-társai a „Pál utcai fiúk” al-kotóival és 11 angol gyer-mekszereplőjével. A rendező, Fábri Zoltán elmondta, hogy magyar-amerikai kop-rodukcióban születik a film. A forgatókönyvet angol és magyar szöveggel írták. A legnehezebb volt „a grun-dot” megtalálni. Az ideális terepre végül a Visegrádi és Gogol utca sarkán bukkanta-k. Sikertült elintézni, hogy az ide tervezett építkezést a forgatás miatt valamivel ké-sőbb kezdjék meg. Egyetlen kis jelenet hiányzik még — ezt csütörtökön forgatják — s ezzel kész a film felvételi része. A szinkronmunkála-tokkal azután magyar és angol változat készül. A „Pál utcai fiúk” hazai be-mutatója körülbelül január-ra várható.

Az áru megnevezése (kg)	Ára (forint)	
	-tól	-ig
Oszibarack	5,-	12,-
Sárgabarack	3,-	6,-
Körte	3,-	5,-
Alma	2,-	5,-
Meggy	8,-	10,-
Sárgadinnye	7,-	8,-
Zöldbab	10,-	12,-
Burgonya	4,-	5,-
Uborika	3,-	6,-
Tök	2,-	3,-
Kelkáposzta	4,-	5,-
Karfiol	3,-	4,50
Paradicsom	2,50	3,50
Kacska	15,-	